

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000232/2019
ORIGEN: 3000008/2019 - 00
NIG: 5300542120180002416

PARTS

Apel·lant : Sr. **HH**

Advocat : Sr. **JZP**

Apel·lat : **X S.A.**

Procurador : Sra. **CCRS**

Advocat : Sr. **DAT**

AUTE 065-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **ALBERT ANDRES PEREIRA**

Magistrats: Sr. **VINCENT ANIERE**

Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 23 de juny del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- En data 17-10-2018, el Sr. HH formulava demanda contra l'entitat X, SA sol·licitant que :

“es dicti sentència condemnant a l'entitat bancària “X, S.A.” a pagar-li 1.- els guanys que va deixar de percebre i les pèrdues en les inversions que patí pel negoci B3; 2.- els guanys deixats de percebre i les pèrdues en les inversions per ell patits pel negoci B1; 3.- el mateix respecte del negoci B2 i 4.- B4 ; amb l'afegit que l'import d'aquests danys i perjudicis (1.-, 2.-, 3.- i 4.-) que se li van causar es determinarà en fase probatòria i interessa que es comptabilitzin d'ençà que es van produir i fins que es dicti sentència. De forma subsidiària, demanava que l'import d'aquests danys i perjudicis que se li van causar siguin comptabilitzats des de l'1 de setembre del 2005 i fins la data de la sentència. Efectuant altres pediments encara de forma subsidiària i per això es fa remissió expressa al cos del present escrit d'al·legacions. També demanava que s'aturés l'execució de la causa civil enregistrada amb el número seqüencial 6100365/2013 i altres pediments.

SEGON.- El dia 7-11-2018, la representació processal de X, SA articulava qüestió prèvia de prejudicialitat penal i subsidiàriament excepció dilatòria de defecte legal en el mode de proposar la demanda, sol·licitant es dictés resolució, suspenent el present procediment per mentre no resultés acreditada la resolució ferma i definitiva de la causa penal DP-1000143/2018 o subsidiàriament acollint l'excepció formulada i, en conseqüència, en el seu dia desestimar la demanda, tot imposant les costes del present incident a la part actora principal, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

TERCER.- Per Aute de 29-11-2018 es desestimava la petició de prejudicialitat penal articulada.

QUART.- Per interlocutòria de 18-1-2019, s'incoava el corresponent incident subsegüent a l'excepció dilatòria articulada per X, SA i el dia 20-2-2019, el Sr. HH contestava a l'excepció plantejada oposant-se al seu triomf tot i sol·licitant es dictés resolució desestimant-la i imposant al seu promovent les costes ocasionades amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

CINQUÈ.- Practicats els mitjans de prova proposats per les parts litigants i evacuats els corresponents escrits de conclusions en relació a l'incident articulat, per Aute dictat en data 22-5-2019 es decidia:

“Que hem d'estimar i estimem l'excepció dilatòria de defecte legal en el mode de proposar la demanda interposada aquesta per l'entitat bancària “X, S.A.” contra la demanda principal articulada pel Sr. HH; condemnant al darrer a les costes judicials d'aquest incident, segons estableix el II.- Considerant de la present Resolució”.

SISÈ.- Contra aquesta darrera Resolució, el Sr. HH articula recurs d'apel·lació, sol·licitant es dicti nova Resolució acordant la seva revocació i en el seu lloc es desestimi l'excepció dilatòria de defecte legal en el mode de proposar la demanda plantejada tot i imposant a la contrapart les costes ocasionades.

Pel contrari, la representació processal de X, SA interessa la desestimació del recurs articulat amb imposició de les costes derivades del mateix a la part recurrent.

SETÈ.- Per Aute de 22-10-2019 es decidia no donar lloc a les pretensions probatòries adduïdes pel Sr. HH en aquesta alçada.

VUITÈ.- Les parts han renunciat a la celebració del tràmit de vista oral.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- El Sr. HH s'alça contra la decisió d'instància d'acollir l'excepció de defecte legal en el mode de proposar la demanda articulada per la societat X, SA amb fonament als greuges següents.

Afirma que X, SA coneixia perfectament el que es reclamava i les modalitats en que havia d'intervenir el seu càlcul: abans d'interposar-se la reclamació judicial examinada se li havia tramés una carta certificada en que s'exposaven exactament les seves reclamacions, quantificació aquesta que es reproduïa en el punt vuitè de la demanda, remetent-se als plans de negoci realitzats que quantificaven amb caràcter de mínims el perjudici ocasionat. Afegia en tot cas que en seu de proves s'acreditaria mitjançant prova pericial i testifical la bondat de les previsions dels plans de negocis que X, SA ja coneixia. Finalment, defensava que no se li podia exigir una concreta quantificació per raó del perjudici ocasionat a conseqüència del procediment d'execució iniciat per X, SA, atès que aquesta no s'havia exhaurit.

SEGON.- La resolució recorreguda sustenta que de la relació de fets produïda pel demandant i la súplica de la demanda contenien foscors i incorreccions que impedièn a la societat demandada conèixer les pretensions exactes que se li adreçaven. Concretament es raona que no es precisava la base de càlcul de la reclamació ni s'indicava el seu perímetre temporal, sense que aquesta precisió pogués relegar-se a la fase de proves del procediment, observant-se un menyscabament al dret de la defensa de X, SA.

TERCER.- En relació a l'excepció de defecte legal en la formulació de la demanda, hem pogut recordar de manera recent que *“el triomf de l'excepció de defecte legal en el mode de proposar la demanda requereix que l'escrit rector del demandant presenti uns defectes formals o de postulació greus doncs a l'hora d'interpretar i aplicar les regles relatives als requisits processals, els Tribunals estan obligats a fer-ho de manera restrictiva, en el sentit més procliu a la efectivitat del dret a la tutela judicial efectiva (art. 10 de la Constitució), evitant per això recórrer a un formalisme exacerbant que suposi un obstacle insuperable al coneixement del fons del procés (....)”* (Sentències de 16-1-2020, 17-12-2019 i de 27- 9-2019 dictades en els rotlles TSJC- 157/2019, TSJC-201/2018 i TSJC-82/2019). Concretament s'ha d'exigir de la demanda que sigui suficientment clara i precisa com per a permetre que els tribunals puguin decidir amb certesa i seguretat sobre la reclamació articulada, i assegurar així que la decisió dictada resulti adequada i congruent amb el debat mantingut per les parts. Per a complir aquests requisits formals s'ha d'exigir que la demanda indiqui no tant sols el que precisament es demana sinó també el concret relat de fets que la fonamenta, el tot amb la finalitat de que el demandat pugui articular quants mitjans de defensa disposi amb ple coneixement de causa.

Traslladant les anteriors consideracions al concret supòsit que aquí examinem, en el seu escrit rector, el Sr. HH recorda les condicions del finançament inicials que l'any 2003 havia subscrit amb l'entitat financera Y (pòlissa de crèdit de fins a 650.000.- € garantida hipotecàriament amb uns terrenys a P amb uns interessos al tipus EURIBOR+ 1,5 PUNTS i data de venciment a finals de juliol de 2023). Destacava seguidament que una volta Y Andorra havia estat absorbida per X, SA, havia proposat a aquesta darrera vendre una parcel·la que es segregava dels terrenys hipotecats, operació que havia estat acceptada inicialment pel banc sempre i quan el valor de la parcel·la restant resultés superior a 1.321.846,89.- €. Referia que en verificar-se aquesta condició a través d'una pericial, va encarregar la venda projectada de la parcel·la a una immobiliària, trobant-se una

persona encarregada en la seva adquisició amb la qual el Sr. HH atorgava un contracte d'arres. Afegia que quan la compravenda del terreny s'havia de documentar notarialment, el banc informa el avui recurrent de que no renunciaria a la garantia que disposava sobre la parcel·la a menys de que no es reconduïssin les condicions del contracte de crèdit inicialment existent. En aquesta eventualitat, i per tal de no haver de satisfer la indemnització prevista en el contracte d'arres atorgat amb el promitent comprador, el Sr. HH es va veure obligat a acceptar-les amb el benentès que les noves condicions creditícies eren molt pitjors que les inicials: es transformava la pòlissa de crèdit en un contracte de préstec per import de 536.000.-€, amb uns interessos fixos de 3,026% i un termini de venciment a 15-12-2012. Sustentava també que aquestes noves condicions li havien estat comunicades amb molt poca antelació (unes hores) i que en definitiva X, SA l'havia enganyat, especialment quan el preu obtingut amb la compravenda es destinà exclusivament a eixugar la posició deutora que el seu compte presentava. Continuava indicant que en atenció a les noves condicions de finançament i que tampoc havia pogut obtenir cap mena d'ingrés econòmic per la venda del terreny, les inversions que havia realitzat en els negocis que tenia es varen perdre, considerant que aquestes pèrdues així com també els beneficis que s'haurien obtingut de les inversions realitzades, havien de ser assumides per X, SA.

Si bé els antecedents fàctics es troben suficientment precisats, convenim amb l'òrgan judicial d'instància que ni la reclamació principal que articula, ni les dues primeres pretensions subsidiàries, han estat determinades sense que tampoc s'introdueixin els paràmetres que permetin determinar-la. En efecte, es pretén la condemna de X, SA a satisfer l'import dels danys i perjudicis dels 4 negocis que identifica, que serien determinats en període de proves sent comptabilitzats des del moment en que es varen produir, des del 1-9-2005 o encara més subsidiàriament des del dia 1-1-2010 i fins la data de la Sentència. Quant a la determinació o determinabilitat de la pretensió hem pogut establir que "el fet de formular una demanda deixant que es determini la suma reclamada d'acord amb les

proves que es portin a terme en les actuacions sols està justificat quan en el moment de formular-la no sigui possible fer aquesta valoració pel fet de desconèixer l'abast concret del dany. No obstant, el que és imprescindible per entendre correctament formulada la demanda és que el quantum que es sol·licita sigui com a mínim determinable en virtut dels paràmetres que en ella es fixin per tal de no produir indefensió en l'adversa que, en cas contrari, no tindria arguments per oposar-se a una reclamació que no coneix." (Aute TSJC 169/09). En la mateixa línia precisàvem també "Fins i tot va poder acceptar una demanda d'indemnització relativa a uns perjudicis que només s'havien quantificat en l'escrit de rèplica ja que l'estudi de l'escrit de demanda i dels certificats mèdics manuscrits adjunts permetia constatar que si bé dits documents no permetien determinar amb tota precisió els danys i els perjudicis, sí que eren suficients per tal que el defenent pogués conèixer quins eren els danys que pretenia que li fossin indemnitzats i quin era el seu abast" (veure TSJC 142/13), o encara "*no es pot deixar a la decisió discrecional de l'òrgan jurisdiccional la fixació del perjudici sense petició prèvia i quantificada de la part que reclama (petita) sinó que dit òrgan ha d'estatuir sobre una pretensió determinada i quantificada, i en funció dels elements debatuts i objecte de prova. Tal petició és imprescindible per determinar si el jutge ha respectat el principi de congruència i no ha jutjat infra o ultra petita. Des d'aquest punt de vista, tal obligació de fixar el valor de la demanda troba la seva traducció en un dels aspectes de la litispendència que és la perpetuatio valoris que obliga al tribunal a mantenir el valor de l'objecte litigiós al final del mateix*".(TSJC-446/17).

En aquesta alçada el Sr. HH defensa que era en seu de proves que es determinarien els danys i perjudicis patits a través de prova testifical i pericial, però si la quantificació no resultava possible en aquestes alçades resultava en tot cas necessari que identifiqués els concrets perjudicis experimentats per tal de que X, SA pogués introduir els mitjans de defensa que tingués per oportú. En no haver-ho fet ha de considerar-se que la demanda incorria en els apartats examinats en un vici greu que impedia la societat demandada articular oportunament els seus mitjans de defensa de tal manera que l'excepció articulada resultava degudament apreciada en relació als tres primers punts de la pretensió articulada.

QUART.- No succeeix el mateix quant a les dues darreres pretensions. En efecte, d'una part la seva reclamació subsidiària es troba degudament quantificada en la suma de 14.249.220.- € i es fonamenta en els plans de negoci que s'acompanyen a la demanda que també reproduïx parcialment en el seu fet vuitè. En aquestes coordenades X, SA disposa dels elements escaients per tal de combatre la pretensió formulada, i les eventuais irregularitats que en la prova puguin intervenir, han de ser examinades en la Sentència definitiva que pugui recaure quan s'examini el fons del litigi.

En relació a la reclamació que s'introdueix al respecte de les costes judicials corresponents al judici 6100365/2013, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador i la condemna a abonar l'import corresponent a la diferència entre els preu de taxació dels terrenys hipotecats en la mateixa i el preu pels quals resultin subhastats, resulten clarament determinables sense que pugui veure's afectat en conseqüència per l'excepció articulada.

CINQUÈ.- Per tot l'exposat, escaurà estimar parcialment el recurs d'apel·lació articulat contra l'Aute de data 22-5-2019 que es revoca parcialment en el sentit que l'excepció dilatòria de defecte legal en el mode de proposar la demanda sols concernirà la pretensió principal i les dues primeres subsidiàries introduïdes en l'escrit de demanda però no les restants, tractant-se de la darrera pretensió subsidiària i la identificada amb el número 5 de la súplica de la demanda per les quals escaurà examinar el fons del judici, sense que sigui procedent efectuar imposició en relació a les costes de la instància atesa l'estimació parcial de l'excepció articulada.

SISÈ.- Atès l'èxit parcial del recurs articulat no escau fer pronunciament al respecte de les costes ocasionades en aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

ESTIMAR parcialment el recurs interposat pel Sr. HH contra l'Aute, de data 22-5-2019 dictat per l'Hble. Tribunal de Batlles, que revoquem en el sentit que l'excepció dilatòria de defecte legal en el mode de proposar la demanda intervindrà exclusivament en relació a la pretensió principal i les dues primeres subsidiàries introduïdes en l'escrit de demanda però no les restants - tractant-se de la darrera pretensió subsidiària i la identificada amb el número 5 de la súplica de la demanda- les quals hauran de ser examinades en la Sentència definitiva que pugui recaure.

No escau fer pronunciament en relació a les costes ocasionades en la instància ni tampoc en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-